

ГЛАВА 9.

1. И като свыка дванадесеть-тъ свои ученицы, даде имъ силъ и власть надъ всички-тъ бѣсове, и да исцѣлявать болѣсти.

2. И проводи ги да проповѣдувать царство-то Божіе, и да исцѣлявать болны-тъ.

3. И рече имъ: Не носѣте нищо за въ пѣть, ни тоягъ, ни тѣржикъ, ни хлѣбъ, ни сребро, нито по двѣ дрехы да имате.

4. И въ който къщъ влѣзете, тамо сѣдѣте и отъ тамо излѣзуйте *на пѣть*.

5. И които не вы пріимать, когато излѣзувате отъ онзи градъ, оттѣрѣйте и прахъ-тъ отъ нозѣ-тъ си за свидѣтельство противъ тѣхъ.

6. И *тъ* излѣзохъ и ходяхъ отъ село на село, та проповѣдувахъ евангеліе-то и исцѣлявахъ на всякъдѣ.

7. И чу Иродъ четверовластникъ всичко що бываше отъ него; и въ недоумѣніе бѣ, защото нѣкои казувахъ, че Іоаннъ е въскръснѣлъ отъ мъртвы-тъ;

8. Пакъ други, че Ілія ся е явилъ; а други че единъ отъ староврѣменны-тъ пророцы е въскръснѣлъ.

9. И рече Иродъ: Іоанна азъ посѣкохъ; но кой е тойзи за когото азъ такызи *пѣща* слушамъ? и искаше да го види.

10. И като ся завърнѣхъ апостоли-тъ *при Іисуса*, исприказахъ му все що бѣхъ сторили, и той ги зѣ *при себе си* и оттегли ся на странъ въ едно пусто мѣсто на градъ-тъ нарицаемый Вивсаидѣ.

11. А народи-тъ като разбрахъ, подирихъ го; и той ги пріе, и говоряше имъ за царство-то Божіе, и които имахъ потребъ за исцѣляваніе, исцѣляваше ги.

12. И день-тъ наченъ да прѣваля; и пристѣпихъ дванадесеть-тъ и рекохъ му: Распусни народъ-тъ, за да иджтъ по околны-тъ села и колибы, да ношувать, и да памѣрятъ хранъ; защото тука смы въ пусто мѣсто.